

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

Szerkesztői szállítás:

Kül-monostorutca 181. szám.

Kiadó hivatal:

Középutca, Stein J. könyvkereskedése.

Hirdetési ár: 5 hasábos garmond sorért 1-ször 7 kr., 2-ször 6 kr., 3-ször 5 kr. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj.

Hirdetések felvételnek Bécsben Oppelk Alajosnál (Wollzeile 22. sz.) és Haasenstein és Voglernél (Wollzeile 9. sz.).

Nyilvántartási cikkek sora után 20 kr. előleg befizetése mellett a szerkesztőséghez czimzendők.

Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltek.

Megjelen e lap hetenkint háromszor, u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délen.

Előfizetési ár:

egész évre 12 frt, félévre 6 frt, évnegyedre 3 frt.

Deák Ferencz nyilatkozata

Kossuth Lajos nyílt leveléről.

A „Pesti Napló” szerkesztője, lapjának 123-dik számában, Pulszky Ferencz pedig az „1848”-nak 72-ik számában, elég érthetőleg vetik fel azon kérdést: hogy Kossuth Lajosnak hozzáam intézett és hirlapilag is közzétett nyílt levelére fogok-e felelni s elmondandom-e részletesen annak tartalmáról véleményemet?

E kérdésre egyszerűen és teljes tisztelettel nyilvánítom, hogy azt tenni nem szándékom.

Ha az említett levél magán, barátságos levél volna; ha Kossuth Lajos azért irt volna nekem, hogy előadva nézeteit, kifejtve okait, engem is meggyőzzön azoknak alaposságáról és saját véleményem helytelenségéről, s megrovva eljárásomat, elterítsen azon politikától, melyet eddig követtem: tisztelet és egykori barátságunk emléke arra ösztönöznék, hogy részletesen válaszoljak soraira, s vádjainak ellenében igazoljam azon eljárást, melyet ő kárhoztat. Mert a barátságos megrovás még akkor is figyelmet érdemel, midőn keserű és alaptalan.

De Kossuthnak hozzáam intézett levele nem magánlevél, ő maga is nyílt levelnek nevezi azt. Kossuth nem nekem akart írni, hanem ellenem, s midőn levelét postán hozzáam küldötte, egyszersmind megküldötte azt a „Magyar Újság”-nak is, hirlapi közlés végett.

Nem tekinthetem tehát e levelet egyébnek, mint hirlapi cikknek, melylyel, mint vádirattal, lép fel a közönség előtt Kossuth ellenem és eddigi eljárásom ellen, hogy nevének és multjának súlyát ő is a mérlegbe vesse kárhoztatásomra.

E vádirat ellenében magamat és eljárásomat igazolni nem tartom szükségnek. Politikai eljárásom nyilvános volt. Elveim, nézeteim és minden állításomnak, minden javaslatomnak okai tudva vannak a közönség előtt; mert őszintén és tartózkodás nélkül kifejtettem azokat ott, hol képviselői állásomnál fogva jogom és kötelességem volt felszólalni; védtem a jogilag fennálló törvényeket az abszolút hatalomnak egyoldalú eljárása ellen, s midőn arról kellett tanácskoznunk, hogy hazánk érdekében szükséges-e az eddigi törvények valamely pontját a törvénykezés rendes útján módosítani, és ha szükséges, minő módosítás leendő levezetése, elmondottam én is meggyőződésemet és annak okait. Kifejtettem azon egyéni véleményemet, hogy én helyzetünkben a békés kiegyenlítésű tüdővesebnek tartom, mint oly politikát, mely bizonytalan ígéretek mellett várakozásra, további szenvedésre utalva, csupán véletlen eseményektől, talán forradalomtól s a birodalom szétbomlásától, külföldi segélytől, melynél bizonyosan nem a mi érdekünk volna a tötekintet, új és idegen szövetekezéstől, melynek sem alakja, sem célja, sem haszna még tudva nincs, függesztén fel sorsunk jövődjét. Kifejtettem, hogy a kiegyenlítésnek azon módja, melyet én is javaslok, alkotmányos szabadságunkat nem veszélyezteti s hazánkra nézve is sok tekintetben előnyös.

E felszólalásaim, melyeket nem a szenvedélyekhez, hanem a higgadt megfontoláshoz intéztem, nyilván történtek. Ott vannak azok az országgyűlés naplóiban, s közöltetnek annak idejében a hirlapok hasábjain is. E felszólalások foglalják magukban az én igazoláshoz az ország előtt. Ezeket felül más igazolást keresni, vagy vádat váddal viszonzani, s azokkal, kik az országgyűlés többsége által elfogadott kiegyenlítési javaslatot a februári pátenssel s az 1861-ik évi országgyűlésre küldött királyi leiratokkal ugyanazonosoknak tartják, vagy legalább hirdetik, hirlapi vitatkozásokba bocsátkozni sem szükségesnek, sem helyesnek nem tartom.

Az országgyűlési többség védelmére felszólalom vétek volna azon derék férfiak ellen, kik e többséget képezték. Felel közülük mindenki Isten előtt és ön lelkiismerete előtt, s ha kell, egy ország előtt, azért, mit meggyőződésből cselekedett.

Kit sem a hatalomnak parancsszáva, sem becsstelen érdekek, sem hiúság és a pillanatnyi népszerűség hajhászása nem vezetnek, hanem keresi a haza javát és követi saját meggyőződését, az könnyen viseli a felelősség terhét. Saját véleményemért, szavazatomért felelek én is. — Meri-e valaki állítani, hogy véleményemet másokra kívánom erőszakolni, akár ármításokkal és csábító ígéretekkel, akár szemrehányásokkal? Felszólítottam-e bárkit, hogy azon pártköz álljon, melynek tagja én vagyok? Akartam-e bárkit gátolni saját meggyőződésének követésében? Kértem-e valakitől szó- és kézadást arra nézve, hogy velünk tart és fölünk el

nem fog válni? Használtam-e valaha a pártserzésnek sok helyütt szokásos, de általam soha nem helyeselt eszközeit? Nem voltam-e azoknak egyike, ki még a párt-disciplina pressióját sem helyeslem lényeges tárgyakban és elvi kérdésekben? — Ha mind e mellett a többség véleménye és az én véleményem találkoztak, ennek egyszerű magyarázata csak az, hogy az én meggyőződéseim is az volt, a mi az övék. Az én igazolásomra tehát a többség nem szorult.

Ezek azon okok, melyeknél fogva Kossuth Lajos nyílt levelének hirlapi czáfolgatásába bocsátkozni nem szándékom.

Deák Ferencz.

Kolozsvár sz. kir. városa választóihoz.

Tisztelt választóim!

Önök nagybecsű bizalma által az országgyűlésre másodszor is képviselőjükké választatva: kütelességek érzem magamat, igénytelen személyem iránt újra nyilvánítom bizalmukért szívből eredő, forró köszönetemet kifejezni.

A hazafi kebelnek édes érzés: honfársaink bizalmával bírn akkor, midőn benső meggyőződésünknek szigorú követése nyomán állt az elő. Én is az Önök most ismételve nyilvánult bizalmát fő jutalmul tekintem annak, hogy én azon zászlót követtem, melyet lelkem hite szerint hazánkra nézve tüdőhözám véltam.

Ha lett volna perc, melyben hazánk féltékeny szeretetéből kifolyólag, kétkedtem volna a felett: vajon meggyőződéseim a helyes irány követését jelölték-e ki nekem? Önök drága bizalmának nyilvánulása által az elenyészett, mert hisz meggyőződés szilte eljárásomat Önök, újból lett megválasztatásom által helyeselték — s a mit a hazáért oly hön dobogó keblek, mint Kolozsvár városa választói, oly következetességgel ítélnék hazánkra nézve tüdőhözám: annak valóban helyesnek kell lennie. És ez ösztönül szolgál nekem arra, hogy győnge erőm s tehetségemhez képpost lankadatlanul haladjak tovább is az eddig követett irányban és úton.

Sőt felhők boríták a közelebb lefolyt években hazánk egét, de — hála az égnek — az új életre ébredett magyar alkotmány napja szétűzé azokat, s 18 hosszú év sanyaru szenvedései már csak emlékeinket bántják és küszöbén vagyunk annak, hogy az alkotmányosan kormányzott egy Magyarországi törvényes szabadság s anyagi jóléte gyarapítása felett önmaga rendelkezék.

Közel jövőben látom — uraim — az időt, midőn ez teljes mértékben be fog állani, és akkor: ha koronás királyunk s törvényeink által hazánk jólétét biztosíva láthatom, s visszatérhetek — tisztelt választóim — oda, Önök közé, hol éltem leg szebb kora lefolyt s hova annyi feledhetlen édes emlék köt, s majd ott Önök között, ha eljött az idő, midőn szemeim elhomályosulnak s szivemben a vér hűlni kezd, ha Önöket boldogan hagyhatom, lelkem nyugalommal reppen el akkor is elhaló ajkaimról a szó: Isten áldd meg a királyt, áldd meg a hazát, áldd meg e várost!!!

Megújított köszönetem kifejezése mellett maradok

Budán, 1867 dik évi májushó 15-kén
hálára kötelezett polgártársuk:

Gr. Mikó Imre s. k.

A dunai confoederatio s Erdély.

○ A pesti lapok közül az országgyűlési többség álláspontját vallók egyre adják a vezérezikket a Kossuth nyílt levele ellen. Egyszersmind közlik Kossuth manifestumát, melyet Turinban, 1862. május 1-sőjén bocsátott ki, felállítván a dunai confoederatio tervét, s kiemelik, hogy e terv szerint Magyarország önállósága ugyancsak fel lenne áldozva; e terv közt és a közönségi javaslat közt csak annyi a különbség, hogy Deák kevésbé, Kossuth többet nyilvánítt közös ügynek, Deák sokkal jobban óvja a magyar királyság önállóságát, sokkal inkább biztosítja politikai nemzeti ségét s individualitását, egyenjogu befolyást és állást biztosít szemben a lajhántuli tartományok komplexével, míg Kossuth egészen függővé teszi a szerb, román, horvát stb. elmekből konstruált confoederatio majoritásától. A mi minket erdélyieket illet, valóban nincs okunk szerelmeseznek lenni e tervbe. „Az erdélyiek — ugymond — felszólítottak, határozzák el általános szavazással (!) ha hazájok részét tegye e az egységes Magyarországnak, vagy hogy Magyarországgal s a többi szövetséges államokkal egyesüljön, mint önálló állam a teljes egyenlőség alapján. Részemről csak egy feltételt szab nek azon esetben, ha Erdély mint önálló állam akarja a confoederatio tagjai közé lépni, s ez a

személyes unio volna Magyarország és Erdély államfői közt.” Tehát valódi uniónk, mit szentesített törvény biztosít, nyílt kérdéssé tétetnék, s eldöntése oly alap, a sufrage universale, a népszavazás jelöltetnék ki, mely még soha egyébre nem vezetett, mint a valódi érett közvélemény kijátszására, mely Franciaországot az absolutismus igájába hajta, s Mexikó szerencsétlenségbe dönté. Ugy hisszük, ezuttal minden további magyarázatról lemondva, bátran kimondhatjuk, hogy ez az eszme aligha valaha népszerűvé válhatik Erdélyben.

Királyi meghívó-levél

Fiume és kerületének közönségéhez.

Mi Első Ferencz József stb. stb.

Népeink boldogítására törekvő atyai szívünk azon őszinte óhajta által indítatva, hogy a fennálló törvények értelmében eszközölnöd királyi felavatásunk, ünneplés megkoronázatásunk és királyi hitlevélünk kiállítását által a szeretet azon köteleke, melylyel kedvelt Magyarországnak és Szent István apostoli dicső elődünk koronájához tartozó országainkhoz csatolatunk, mindinkább megszilárdítsuk, és az eddig függőben volt közjogi kérdések megoldása minden rész megnyugvásául eszközöltsék:

Felhívunk benneteket, hogy a magyar országgyűlésre kebeletek követe, béke- és nyugalom-szerető alkalmas férfit küldjétek, ki Fiume városát s kerületét képviselvé, ott a fenníratott s azokkal összefüggésben lévő tárgyak feletti tanácskozásban és megállapodásokban résztvenni kötelességének ismerje.

Hozzátok egyébiránt császári királyi kegyelmünkkel kegyesen hajlandók maradván.

Kelt birodalmi fővárosunkban Bécsben Ausztriában, pünkösd hó huszonötödik napján, ezer nyolczszáz hatvanhatedik esztendőben.

Ferencz József, s. k.

Gr. Andrassy Gyula, s. k.

Legfelsőbb leirat

a horvát-tót tartománygyűléshez.

Mi Első Ferencz József, stb. stb.

Kedvelt hieim!

Ez évi ápril 23-kán kelt királyi leiratunkban hű ragaszkodástok iránti bizalommal felszólítottunk benneteket, hogy a küszöbön álló koronázás alkalma Horvát- és Tótország képviselteséről a magyar országgyűlésen gondoskodjatok; a nevezett országgyűléssel megállapított határozathoz a magyar korona országainak államjogi állására nézve a közöstygyek tárgyában, a magatok részéről is törvényes módon hozzájáruljatok s ezáltal a fenforgó viszályok elhárításához az utat egyengessétek.

Tettük ezt oly szándékkal, hogy a törvényes állapotok helyreállítását, s a magyar korona összes népeinek testvéri egyetértését a legrövidebb úton előmozdítsuk; egyszersmind közöltük veletek a magyar országgyűlés határozatát, melyben az benneteket testvériesen felszólít, hogy kizárólag a fenntebbie célra a magyar országgyűlésre teljhatalmazottakat küldjétek; nemkülönben arról biztosít vala benneteket, hogy az általatok kívánt autonómiát a lehető legszelebb értelemben megadja, és a koronázási hitlevélbe a magyar koronának nem csupán közös államjogát, hanem a dalmát, horvát és tót királyságok törvényes jogait is beiktatni szándékozik.

Ugyancsak tudomásotokra juttatta azt is, hogy a magyar koronám bocsátott delegatába választandó tagokat vagy a magyar országgyűléssel közösen, vagy saját tartománygyűléseik által megválasztásokat.

Továbbá elismeré számotokra azon jogot, hogy követeiteket ne a 48-ki törvények határozatai szerint, hanem az általatok meghatározandó módon küldjétek el; a mennyiben egyszersmind kijelenté, hogy ezen javaslatok netaláni elfogadásából semmi nem következteszt sem akar vonni a még fenforgó kérdések végvényes eldöntésére.

Ennélfogva azt hittük, hogy teljes biztossággal nézhetünk eziránti tanácskozásaitok eredménye elé, s a tökéletesen kielégítő kiegyenlítés leglényszerű akadályait elenyészetteknek tartottuk.

Azonban a horvát országgyűlés többsége által határozattá emelt fölirat atyai szándékainkkal minden pontjában ellenkezett.

Atyai szívünknek őszinte óhajta lett volna ugyan, megkoronázatásunk alkalmával a horvát s tót királyságok országgyűlését is képviseltetve látni; miután azonban a horvát országgyűlés többsége

részéről oly követelések érvényesítették eldöntő modorban, melyek részint egészen, részint az idő rövidsége miatt teljesíthetlenné lévén, minden alkotmányos egyezkedést egyenesen lehetetlenné tenni szándékoztak, s miután királyi akaratunk, a minden részről óhajtott koronázást tovább nem késleltetni, — kényszerítve látjuk Magunkat, a horvát-tót országgyűlést, — melynek további tevékenységétől a jelenlegi többség befolyása alatt semmi tüdőv sikert sem várhatunk, — ezennel felszólítjuk.

Mindazáltal nem akarunk lemondani azon reményről, hogy kedvelt horvát s tót királyságaink hű lakossága, atyai szándékainkat kellően méltányolva s helyesen felfogva, a kiegyezés művét saját jól megfontolt érdekében teljes erejéből előmozdítandja, s loyális közreműködése által a törvényes állapotok elődézését lehetségessé teendő.

Midőn ennél fogva fenntartjuk Magunknak, a horvát s tót királyságok képviseletét legközelebb ismét összehívni, — az 1867. ápril 11-ről kelt királyi leiratunkkal Zágráb szabad királyi városunkban egybehívott országgyűlést ezennel felosztatottak nyilváníttuk; — egyébiránt királyi kegyelmünkkel s kegytünkkel hajlandók maradván.

Kelt Bécs birodalmi fő- s székvárosunkban, május 25-kén, 1867.

Ferencz József, s. k.

Bárá Kissevich Emil, s. k.

tábornagy.

Legfelsőbb rendeltre:

Dr. Buzimi Jellachich Ede, s. k.

A szeptemberi patens.

Lapunk 60-dik számában a hivatalos „Buda-Pesti Közlöny” után közölök ő Felségének a cultus-miniszter által ellenjegyzett legm. rendeletét, mely szerint ő Felsége hű protestans alattvaló nyugalmanak megőrzésére irányzott atyai szándékától vezéreltetve, a mindkét hitfelekezeti protestánsok egyház-szervezete iránt kibocsátott 1859-diki szeptemberi patens hatályon kívül helyezni rendeli.

Ez egy igen fontos és hálára kötelező tény, melylyel az ágostai hitvallás evangélicusok egyetemes conventjének restitultatik aziránti joga, hogy alkotmányos úton rendezze a viszonyokat.

És ezt a protestans egyház legelső tekintélyei hálásan elismerik.

A „Magyarország” 73-dik számában Székács József superintendens, a mindkét hitvallás evang. alattvalók egyház-szervezete iránt kiadott nyílt-parancs eképeni hatályon kívül helyezését következőleg méltatja:

Legkevesebbé sem kétkem, hogy ő Felségének ezen elhatározását mind a két evang. egyház a legőszintébb örömmel tüdővölzi. De ezen egyetemes örömmel tolmácsolása nem engemet illet, hanem magát az egyházat: én csak magam részéről kívánok kifejezést adni az örömdetes benyomásnak.

Örömdetes azért, mert teljesen megszűnt az ezen kütföböl származott aggodalmaink. Nem akarom örömdetem azzal rontani, hogy kiemeljem, mi fájdalmas volt azon megtámadás, mely ellentünk a patens által intézetett; mily kártékonyan hatott az a bítegység, a fegyelem, a rend és testvéri egyetértés tekintetéből egyházunk egyetemes életére; mi keserűséggel töltötte meg poharunkat. Az én örömdem most csak azon egy tényben központosul, hogy az a patens valahára teljesen megszűnt.

Örömdetes ezen esemény előttem azért is, mert ha a patens eredetét elfoglaltatunk tekintjük, meg kell vallanunk, hogy nem volt azt könnyű hatályon kívül helyezni. És ha ez mégis megtörtént, meg kell hajolnunk azon elhatározás fejedelmé magasztossága előtt, mely legjobb, legtisztább irányú szándékát is áldozatul hozza „alattvalói valóságos nyugalmanak.”

Örömdetes esemény azért is, mert correct. Ha a rendelet második részében netán megparancsolott volna, hogy a még létező potentialis gyülekezések így, meg így térjenek vissza az autonóm kapcsolathoz; ez éppen úgy violálta volna a jus circa sacra határait, mint maga a patens, mely in sacra avatkozott. Hanem a határozat egyszerűen azt mondja: Én azt, mit ti nyugalmatok szempontjából sérelmesnek találtok, hatályon kívül helyezem, a többi végezzétek egyház-alkotmányos úton magatok gyűléseiben, magatok elvei szerint. A határozat correctsége tehát abban áll, hogy első felében megszünteti autonómiának akadályait, második felében pedig bizonyosságát adja, hogy ezen autonómiát tiszteli.

Azért is szeretem e határozatot, mert bizodalmat tartalmaz egyházunk és annak jobbjai iránt, a midőn felteszi fölölünk, hogy megszaba-

dulván a patens nyitgától, a patensi korszak alatt fejlődött és életbelépett viszonyokkal nem a bosszuallás, hanem a „kimélet” szellemében fogunk elbánni. És én jót mernék állani, ismervén azon férfiakat, kiknek kezében ez idő szerint az evangégyház közigazgatása van, hogy e magas bizodalmat igazolni fogják.

Végre pedig azért szeretem e rendeletet, mert benne a jobb jövő kezességét látom. Igaz, hogy hasonló örömei több ízben voltak már az evang. egyháznak. Isten tudja, de 3 század óta mindig gondoskodva volt arról, hogy a protestánsok sérelem hiányában ne legyenek. Egy-egy ily sérelem ellen küzdöttek aztán évekig és évtizedekig, míg valahára megszűntetett a sérelem és lett öröm. Történelmünk ily sovány örömet többet mutathat fel. A patens megszüntetése feletti örömlünk szintén ily sovány öröm volna, ha két dolgot nem tudnánk. Az egyik, a mit tudunk, az, hogy azon rom. kath. miniszter, kinek neve ama rendelet alatt áll, hivatalba lépte óta a legbecsületesebb egyenességgel, a legelhatározottabb bátorsággal és készséggel, valamint a legrészrehajlatlanabb méltánysággal mozdított meg minden követ, hogy egyháznak ezen patentalis sérelme orvosolva legyen. A másik, a mit tudunk, az, hogy éppen ezen miniszter ezen sokhitt és polyglott országban kész megadni minden hitvallásnak és nemzetiségnek mindazt, a mit saját egyházi és községi életének szabad fejlesztésére nézve a méltánosság határain belül megkívánhat. E téren az 1848. év elveit úgy testesíteni meg, hogy minden felekezet kielégítve legyen, bizony nem könnyű munka. A mi e munkáját leginkább könnyítheti, az a bizodalom alulról. És mivel a vallás és közköztartási miniszter úr azzal kezdette meg újabb pályáját, hogy azt a nagy követ, mely békekötések és törvények által biztosított jogaink útjában, mint botránkozás köve hevert, elhengerítette; legyen meggyőződve, hogy ezáltal iránta való bizodalomunkat nagyban fokozta; semmit sem kételkedvén, hogy azon orvos, ki betegségünk okát elhárítja, bizonyosan nem fogja fölünk elvonni ép létünk feltételeit sem.

Országgyűlési tudósítás.

Az alsóház ülése május 28-án.

Elnök: Szentiványi Károly. A miniszterek közül jelen vannak: Gorove István, b. Eötvös József, b. Wenkheim Béla, gr. Andrássy Gyula, gróf Mikó Imre és Lónyay Menyhért.

A felsőház részéről b. Vay Sándor jegyző áthozza az inaugurale diploma szerkesztésére kiküldendő bizottmány megválasztásáról szóló határozatot, mely élénk helyesléssel fogadtatik.

Elnök bemutatja b. Mednyánszky Dénes megbízó levelét s egyszersmind bejelenti a háznak Boér János alsó-fehérmegyei képviselő elhunytát.

Az inaugurale diploma készítésével megbízott országos küldöttségbe a következő képviselők lettek megválasztva: Bónis Sámuel, Deák Ferencz, Podmaniczky Frigyes b., Nyáry Pál, Tisza Kálmán, Ghiczy Kálmán, Somssich Pál, Csengery Antal, Kemény István b., Trifunácz Pál, Bezeredy László, Joannovics György, pápai Szabó Imre, Trauschenfels Emil, Vadnay Lajos, Zsedényi Ede, Apponyi György gr., Dózsa Elek, Szász Károly, Bartal György, Hosszu József, Bittó István, Justh János és Pulszky Ferencz.

TARCA.

Czippus-szigetéről.

(Lárnáká, május 12. 1867.)

T. szerk. úr! A politikai élet sajngásai közt, az emberiségnek egy nem kevésbé sajnos sebérol tudósítom önt; mint keleti vándorutam egyik büsöt lelményéről. A mai orvosi tudomány kételkedik a szti-írásban gyakran említett b é l p o k l o s s á g (Lepra orientalis) létezéséről. Én ellenben Mezopotámiában gyakran találkoztam oly kóralakokkal, melyeket nem tudtam mátra diagnosztizálni.

Jeruzsálemről meg, hiteles szemtanúk és útleírásokból tudva van, hogy a zsidó hóstya egyik negyede, említett kóraldozatainak zárolt tanyája. De minden mondtóbból még nem győződtem meg annyira, mint itt, a bájos Küprisz-szigetén, néhány nap előtt meggyőződni alkalmam volt.

F. hó 6-án a görögök Sz. György napját ülték, főleg, évenkénti szokás szerint, a Lárnáká melletti Sz. Györgyről nevezett kolostor csarnokai-ban és környékén. A nép e búcsúvásárára, mint hazánkban is szokás, a magas rendek is kijárulnak szemlegezödni. Magam is tapasztalásim gyarpításához láttam. De ez alkalommal nem kívánok írni a sok semmirel, melyeknek csak az illető lelkes lények jelenléte kölcsönöz érdeket. Csopán csak tárgyamra vonatkozom. Itt is, a bekanyaruló út kétfelét sorakozott koldusok csoportjai foglalák el; de messze szakgatott tömbökben, melyek közül kettő tint fel nékem különösen, egyik nőké, másik férfiaké. Mindenikhez némi feszénnyel közeledtem az alamizsnálkódó; oda veté adományát a kített perselybe s tovább lóhott. Kérdésekre felelt kíséröm: „Ezek leprosusok Nikosia melletti Áglájá faluból.” A szó annyira hatott valómra, hogy mintegy lódtva siettem látni a rettenetes kór

Az állandó igazoló bizottmány igazolási véleményei a ház által elfogadtatnak s az igazolt képviselők az illető osztályokba következöleg lettek elhelyezve: a hatodik osztályba Feszt Imre, a hetedikbe Stoll K., a nyolczadikba gr. Eszterházy Kálmán, a kilenczedikbe Fabriczius K., az elsőbe Kvassay László, a másodikba Paizs Andor, a harmadikba gr. Lázár Kálmán, a negyedikbe Hollán Ernő és az ötödikbe Szelestey László.

Napirenden van a miniszterium által előterjesztett törvényjavaslat, melyben az 1847. s. III. t. czikk 2. 3. 9. 11. 17. 19. 24. és 38. §-ik érvényen kívül helyeztetvén a nádorválasztás, a nádori méltóság és hivatali hatáskör törvényhozási végleges megállapításáig elhalasztatik.

A középponti bizottmány részéről Zichy Antal előadó a javaslatában említett pontok eltörlését így kívánja kifejeztetni: „a nádor, mint királyi helytartó, jogkörére vonatkozó intézkedései (az említett szakaszoknak) hatályon kívül helyeztetnek.” E módosítást hosszabb beszéddel indokolja, melyben főleg azt emeli ki, hogy a miniszteri előterjesztés oda magyarázható, mintha az az említett rendkívüli meghatalmazásokat csak István nádor személyéhez kötöttékne tekintend. A nádor, mint királyi helytartói méltóság, igen sok contradictiót rejtett magában, így már azt is, hogy ő, mint a hétszemélyes tábla elnöke, az igazságügyminiszternek lenne alárendelve, holott szükség esetén ő nevezi ki a minisztereket. E kérdésre nézve tehát nincs vélemény különbség.

Gróf Ráday László, mint a 2-dik osztály előadója, az előterjesztést elfogadhatónak nem tartja. Azt hiszi, hogy míg jobb törvényeket nem bírnak alkotni, a régiakat épségben kell tartanunk. A 9-ik osztály a nádori hivatalt igen fontosnak tekintti, s így a nádori szék betöltését szükségesnek tartja, s bár nagyrészt helyt ad a miniszterium által felhozható ellenokoknak, s elismeri, hogy a régi hatáskör visszaállítása most már lehetetlen, de azért nem ismeri félre azt sem, hogy a nádornak több oly tendője van, mi igen nagyfontosságn, s ennél fogva az osztály az említett törvényjavaslatot mellőzendőnek véli, s helyette országos határozatot kíván hozatni, melyben kimondassék, hogy a nádori hivatal hatáskörének megállapítására országos küldöttség választassék.

Gróf Andrássy Gyula, elnökminiszter, a központi bizottmány módosítását a kormány részéről elfogadhatónak nyilatkoztatja ki.

Tisza Kálmán nem elégszik meg sem a központi bizottmány módosításával, sem a 9-dik osztály külön javaslatával, hanem mégis ez utóbbihoz csatlakozik azon módosítással, hogy a nádorválasztás, mint alkotmányunk egyik biztositéka, mindenesetre még a koronázás előtt megtörténjék, de azért küldessék ki egyszersmind egy bizottmány, mely a nádori hivatalt a parlamentarismus követelményeivel összeegyeztesse.

Halász B. az 1485-ki nádori czikkekre hivatkozik, s az előterjesztést nem pártolja.

Büszörményi László fejtegeti, hogy a nádori hatáskör a kor követelményeihez képest minduntalan átalakult, s így azt, mint életrevaló intézményt eltörlöni nem kell. Nagy alkotmányos biztositék rejlik a nádorválasztásban, mert ebben az ország függetlensége van kifejezve, mit a miniszterium, bár a parlamenti többségből alakult, még

csoportos példányait. De gyorsabban iramodott utánam kíséröm, s két karon fogva tartott vissza: „Istenért! mit akar ön?” „Nem vagyok-e orvos, hogy megvizsgáljam?” „Ha egész ciprusi praxisát el akarja veszteni! Részemről már csak magamért sem hagyom. Tudja meg ön, hogy ha egyetlen egyet érint, az egész közönség, mint dögvész kezüldendi önt.”

Meghökkentem, s csakugyan nem tartám tanácsosnak közönségem ragaszkodását tönkre tenni. Másnap azonban sutytonban s valamivel liberalisabb vezetövel megjöttem, a szerencsétlenek fölött szemlét tartani. De nem mulattathatom olvasót az utálatos szörnyedelmek leírásával. Elég legyen annyit jeleznem, hogy nincs az a finto, ama szemsérv, ama bénaság, mely itt képviselve ne lenne. Különben mégis ama sajátoság ronsolódását a testrészeknek említem, miszerint azok, mintegy elmállva, válnak el egymástól és hullanak el. Van, kinek több uja, kézfeje, lába hiányzik. Van koeska, kacsiba, bunkós kéz és láb; váll- és könyök-csuesor, csüngő szem, lengő nyelv, kajla ful, hüdött tagok, stb. Különösen egy asszonyt vettem szemügyre, kinek valamennyi ujjbéli első izei már elhullottak, másodizei pedig kétfelé ágazván, mindkét ág (bocsanát az inyenecztől) virágos káposztaszerti bibircses csomagokban végződött; melyeket botommal könnyű vala lemorzsolni. De már e mütétben, merészebb második kíséröm is megbotránkozva, elfutott; kit utolérni érdekemben volt.

Komolyan kért, ne játszam a közönség hiszemével; mert mindnyájuk nagy bánatára, holnap kénytelenek lennének engem a Zábénál hagyani. Mi annyit tesz, hogy Ciprusból elkorödhatom, ha koplalóban veszni nem akarok.

Ime, a nép babonás félelme, mely engem megszeppentett, mely ama szerencsétlen páriákat — s talán jogosan — az emberi társaságból kizárja; utálattal vetvén nékik alamizsna filiéreit. De te

sem fejez ki. Fő fontosságu az, hogy a nádor az ország választott katonai parancsnoka, s erről jó lesz meg nem feledkezni. Fölhívja a házat Tisza Kálmán módositványának elfogadására.

Bónis Sámuel Tisza Kálmán módositványát pártolja, s ezt nem tartja szükségesnek bővebben fejtegetni, mivel Büszörményi eléggé megvilágította a dolgot.

Zichy Antal azon hibás véleményt, mintha a központi bizottmány a nádori hivatal eltörlését kívánná, helyreigazítja. A 9-dik osztály véleményét külön indítványnak tekinti, s Tisza módositványát a részletes vitában kívánja tárgyalatni.

Deák Ferencz kijeleli, hogy a náadorság eltörléséről nincs szó, hanem csak arról, hogy a változott körülmények közt régi hatalmát gyakorolhatja-e vagy nem. Annyi bizonyos, hogy a 48-diki törvények után jogai egy részét már nem gyakorolhatja többé, de a 48-dikiakat sem igen, p. o. azt, mely szerint ő Felsége távollétében miniszterelnököt nevezhet ki. A mi a nagyfontosságu nádori functiokat illeti, ezek részint a koronázási szertartásokra szoritkozta, részint olyanok voltak, miknek további gyakorlását a változott körülmények meg nem engedik. Fontos az, hogy a koronázást a nádor az ország primásával együtt végezi, de ez nem volt mindig így. A gyámságnak addig volt értelme, míg a magyar király egyedül csak magyar király volt, de most egyszersmind osztrák császár is. A nádorválasztás elhalasztása sem oly törvényellenes dolog, mint a milyennek sokan tekintik. Ime a 16-dik században két ízben lett a rendek által egyhangulag elhalasztva a nádorválasztás, s végre is kevesebb bajt rejt magában az elhalasztás, mint az elhamarkodás.

Ezután elnök megszavaztatja a házat, s a törvényjavaslat általánosságban elfogadtatik a ház nagy többséggel. A részletekben a középponti bizottmány módositványai helybenhagyatnak.

A harmadik törvényjavaslat, mely a miniszterium alakításáról szól, elfogadtatik.

A negyedik a nemzetörsegi intézmény felfüggesztését kívánja.

Ivánka Imre a 9-dik osztály véleményét, melyszerint az „is” szó a bekezdésben kihagyassék, pártolja, valamint azt is, hogy az idevonatkozó 1848-ki törvények „végrehajtása” függesztetik fel. Azt hiszi, hogy a felfüggesztés, és eltörlés egy, de nem akar ellenkezni, mert bár tudja, hogy a nemzetörsegi a polgári szabadságnak támasza, de azt sem feleli, hogy annak jelenlegi visszaállítása veszélyes is lehet.

Jámbor Pál fenn akarja tartani a nemzetörseget, s azt mondja, hogy a státusadósságok nincsenek meg a 48-ki törvényekben, mégis elfogadtuk, így miért ne fogadjuk el a törvényeinkben gyökerező intézményt.

A törvényjavaslat általában és részleteiben elfogadtatik.

A következő javaslatához a 9-dik osztály következő módositványt ajánl „sem direct, sem indirect adó”, továbbá „fenálló törvényeinkben megszabott büntetések terhe alatt.”

Váradí Gábor a miniszteri előterjesztésekben inkább biztosítva látja az alkotmányt, mint az eredeti törvényekben, de a legutolsó javaslatban előforduló „befejezett számadások” helyett inkább „az utolsó évi számadások” at kívánná tétetni.

nyészni mégis hagyja! Mert e boldogtalanok nemzedékről nemzedékre egymás közt fajzanak.

En ugyan megígérem, hogy e kórállapot körül fürkészkedni fogok; de mivel önfentartásom végett, csopán orvosi szorgalmamra vagyok utalva; a tudomány és emberiség magasabb érdekei tekintetéből jobb lenne, egy független ész- és szívü vizsgálót ide küldeni.

Czippus-szigetnek, szép népfajához képest, egészenly állapotáról kedvezöleg nem nyilatkozhatom. Elvesztette hajdani erdős kiesdeit; kiszikkadtak az ezekből esörgedezett patakok medrei; tikasztó hőség uralg nyáron át, mi a porfelleges levegövel közösen hatva, temérdek szembántalmat okoz. Tavasszal, mint most, az elpárolgásnak eredett mocorogás megzúllik gerjeiket; s a váltó láz itt tájshonos. Ellenben kevésbé csalódom, ha állítom, hogy az Európaszerte elhatalmazott bujaseny itt kevés áldozatot ér. Éri ama délcegg leventéket, kik messzebb Levántéba, u. m. Egyiptomba száguldanak ki vendégkéjék élvezetére. A cholera itt csak városokban pusztított keveset; falun mentek voltak töle. Annál ronsolóbb volt közvetítő hatása a közéleti állapotokra, s ezek folyományaképpen a közegészségi ügyre is. Orvos dolgában nagy hiányt szenved Ciprus-sziget, pedig a nép hajlammal viseltetik valódi orvosok igénybevétele iránt. Mindössze négy van, ki az orvos czimet talán megérdemli. Értem a fővárossal együtt, a többi városok vetélkednek s hivogatnak jólleti biztosításokkal. De már csak megmaradott itt a főreparton addiglan, míg valakinek eszébe jut engem baza is hívogatni; mit jobban szeretnék egész vándoréletemnél. Hiában, quisque suos patitur manes.

Kelőrlő fenyegetöbb hireink még nincsenek. De nagyon terjed a sejtelem, hogy a francia-porosz háború esetén, azon borus reggelre ébredhetünk, melylyel a muszka, Moszkó helyett Konstantinápolyban ül nagy ebédhez. Mely keresztýen cselekvénytől örizzen minket a keresztýen basák ébersége és erélye.

Lónyay Menyhért, pénzügyminiszter, védi az előterjesztést, mert szerinte többször physikai lehetetlenség egész évi számadásokkal lépni fel.

A törvényjavaslat elfogadtatik.

Elnök felszólítja a házat, hogy folyó hó 29-én d. u. 1 órakor hajlandó lenne a most elfogadott javaslatok végmegszavazására egybegyűlni? (Zaj!)

Tisza Kálmán az elnök indítványát ellenzi.

Elnök a pénteki napot tüzi ki, azután meg a nagy ellenkezésnek engedve, csőtörtöktöt.

Opitz Sándor ez ellen nem tudni, melyik keresztýeni felekezet nevében tiltakozik, minthogy akkor ünnep van. E tiltakozáshoz járul a katolikusok érdekében Somssich Pál, s a mindkét felekezeti protestánsokért Szász Károly.

A rengeteg zsbongásban végre gr. Andrássy Gyula szóhoz jutván, a felekezeti érdekek kimelése tekintetéből a szavazást elhalasztatni kívánja.

Végre péntek délelőttre lön megállapítva az egész.

Az ülés egynegyed kettőre eloszlott.

A képviselőház ülése május 29-én.

A képviselőház mai ülésében a közöslgyek tárgyában előterjesztett javaslat végös szerkezetében bocsátottott végszavazás alá, névszerinti felhívással elfogadó igen és elutasító nem-mel.

A szavazás egyhangu menetét megszakította b. Kemény István „nem” szavazata, ki miut mondá, igen-nel akart szavazni.

Keglevich Béla gróf nem akarja, hogy a baloldal olyan szavazatokkal szaporitassék, melyek nem meggyőződésből erednek, de a házszabályaira hivatkozva kijelelti, hogy semmi szavazatot sem szabad indokolni.

Kemény István tévedését mentve, azt mondja, hogy a zajban nem hallván jól nevét, tehát — nem-et mondott.

Elnök is kijelelti, hogy itt nem az dönt, ki mit akar mondani, hanem mit mondott tényleg.

Tisza Kálmán azonban úgy véli: szavazatával mindenki rendelkezik, s senkinek meggyőződésén nem lehet erőszakoskodni azért, mert valaki szorakozottságból mást talált mondani, mint a mit akart. Az ily eljárás ellen tiltakozik.

E megjegyzés helyesléssel fogadtatik.

A szavazás eredménye: Igennel szavazott 209, nem-mel 89, hiányzott: 83. Egy, az elnök, nem szavazott.

Levelezés.

Brassóvidéke. Vledény, május 28-án, 1867. — (Kir. biztos ö nmiga fogadtatása.) Bátor vagyok önnök egy pár sorban tudtára adni, hogy fogadta Vledény román községe ö nmigát a királyi biztos urat.

Még e hó 26-án hire jött, hogy gróf Péchy kir. biztos ö nagyméltósága ma 28-án keresztül utazand. Erre a hírre a román atyafiak oly diadal-kaput emeltek, a mely nekik csak dicseretökre válhatik; míg a szomszéd szász faluk (Feketehalom és Vidombach) kaput nem emeltek ugyan, de az út mellett egy néhány fenyőágot felszúrtak jelölül annak, hogy ök is részt akarnak venni az örömnünneben.

Vledény, ezen kis község, mely mindösszesen 500 lelket számlál, kiesinytől nagyig mind ki volt gyűlve a diadalkapunál, honnan egész a postabázis

itt az izgalom elcsendesedett. Ugy látszik, az a mutatónak itt tartott néhány török katona is fölösleges. Ha ugyan e csüdes tenger szörnyeket nem rejt.

A sz. györgynapi búcsu alkalmával hallatlan gyilkolás történt itten. Két ledér vetélkedett egy cédiért; a kegyvesztett férfi, a sz. Lázár templomban, intóztatos nyolcz késszúrással ölte le a bü-nös nőt.

Természeti ritkaságról értesitenek engem. Egy közeli faluban asszony él, kinek valóságos két szarva termett, homloka két fölözúgában. Akadt volt vállalkozó, ki nagy jutalmat ígért a szarvas asszonynak; hogy magát egy világ-körűtban mutogattni engedje. De az asszony haszonrágytalanul rejtetegeti fölöségeit. Üzenetemre mégis megígérte, hogy eljö, magát nekem megmutatni. Lássuk.

Egy másik emberi lény teljes hermaphroditizmussal dicsekszik. Ez is megvizsgálni való. De még szemérmesebb a másiknál. Sajátságos, hogy Aphrodite hazájában születnek e némbéri csodák.

Bőveben vagyunk itt a bolondoknak is, kiknek számára egész Ottomán birodalomban nincs ápolda, annál csodárább módon élnek a közkegyeletből; éjjel nappal meztelenül lézengvén az utcázakon, s megháldogálván bitang kutyák, macskák vaczkaiban. Oktalan műveleteiken megbotránkozni nem szokás. Nők és szűzek látszatag közönynyel szemlegezik öket. Nem hiában, hogy közel vagyunk Egyiptomhoz, hol a nem egészen bolondoknak is meztelenség a viselete. Egyébírát böleselők is vannak, kik javasolják az ily természetes állapothoz való megtérést. Mennyi gyár- és vámintézet omlanék össze! Acerban sumere noli!

Dr. Oroszhegyi Jósá.

televolt az út nézőkkel, a postaháznál vledényi román esperes úr fogadta egy pár perczig tartó elfogadó beszéddel román nyelven, melyre ő nmlga német nyelven megküszönte az elfogadást. A szomszéd román falvak papjai is jelen voltak és tisztelgési akartak, de arra idő nem volt, különben ő nmlga köszönetét nyilvánította mindnyájuknak. Ez alatt a postalovak változtak és a kocsi nagy kísérettel tovább rohogott, a melyet román nép lelkes „vivát” kiáltása kísért.

A hogy a kir. biztos ő nmlga tovább utazott, a román nép értelmesebbjei összegyűltek egy pohár borra, és azon óhajátukát nyilvánították: adja az Isten, hogy érjen ezelt ő nmlga a miben fárad, és hordozza az ég békével!

András Lajos.

Haromszék. Árkos, május 27. (Királyi biztos ő nmlga fogadtatása.) Királyi biztos gr. Péchy Manó ő nmlga, körutjában, tünadai nyugállomásáról tegnap délután indulva, esti 7 $\frac{1}{2}$ órakor érkezett vidékünk fővárosába S.-Szt.-Györgyre, előtte lovagolva egy válogatottan kiállított banderialis lovascsapat, utána az előkelőbb tisztelgő birtokosok szép szekér-sora vonulván. A város észak-keleti végén a csiki uton e felirattal: „Isten hozott!” ellátott és gótalakban eszerlelekből kiállított díszkapunál megállván, fogadva őn városi főbíró Daczó János úr által, mondván: „A mely kedvező alkotmányos változások velünk a jelenben történnek, és Erdély egyesülése után Magyarhonnal még bűvöbben is történendének, azokért mindenekelőtt istennek tartozunk hálaival, azután királyi ő Felsége jóakarátának, a felelős magyar miniszterium buzgalmanak és ezek nyomán nmlgának” stb. Ő nagyméltósága az erre tett feleletben kiemelte, hogy: „Szerencsése van biztosan nyilatkozhatni, miszerint Erdély egyesítése Magyarhonnal és az alkotmány helyreállítása nem csak megkezdett és munkába vétetett, de meg is fog rövid időn gyökeresítettetni” stb. Erre megújult ezek torkából az érkezésére is elhangzott dörgő eljenzés viharása. Ez alatt harangzúgás és taraczk-durrogás. A lobogók az épületekről mindenfelől jelzették a közörmöt. Látánk ő nagyméltóságban korosult, természetes férfit, kivel szemünk betöltött, higgadt kinyomát, minő helyzetéhez illik, határozott nemzet-bölcséspárti hazafit, milyent lelünk csak óhajthat; szívünk előtt ő úgy áll, mint feltámadásunk őrangya.

Szállását főkirálybíránk gróf Kálnoki Dénes ő mlgá a székházánál jelölven ki, oda érkezéssel ő nagyméltóság belépett a meggyűlési nagy terembe, hol főkirálybíró gróf ő mlgá fogadja egy szép renddel díszlő, s tiszta honfiai érzéssel zamatos szónoklattal, melyben óhajainkat és meggyűződésünket lelkesen tolmácsolva képviselte, kiemelve, hogy „megyénk értelmisége és összes népe—csatlakozva az egész székegy nemzethez—legszenetebb kötelemének tartandja, ő nmlgát magos és idves vállalatában istápolni” stb. Erre feleletét ő nmlga—kiittűnő kellemű, érlely, csengő hangon—a székegy nemzet helyes jó gondolkodásának, és minden jóra képes buzgalmanak kifejezésével kezdván, felséges királyunk atyai jóakarátáról, felelős miniszteriumunk tapintatos buzgalmaról és saját elszántságáról a közűdv kifejtésére, oly meggyűző és felvilanyzó hatással emlékeztet, hogy gyűgy-szavainak áldott sorát többszöri viharos eljenzések, örömriválások szakíták meg. Felelete után kezettfogott főkirálybíró grófunk ő mlgával, mondván: „Kérem önöket, úgy venni e kézfogást, mintha ezt mindnyájuknak, még az itt nem levőknek is osztánban, s vigyék meg kedveseiknek is szives idvezletemet!”

Az esti setétüléssel a város mindenfelé kivilágítottat, s jött, néphullámzó kíséretében, a fáklány szép számú tisztelgés, kapcsolatban a város zenekarával, és a helybeli ref. gymnasium dalárdájával. Taraczkdurrogások és zeneszó között lejött ő nmlga a tisztelgőkhez, kiknek élén honvédőrnagy Vida Dániel úr—ki kezén a muzsika fegyverek 1849-ki sebnymainak sűrű csoportját hordja—a távolba is jól érthető hangon üdvözlő ő nagyméltóság, legeclatásabb passusa levén gondosan szövegezett beszédének ez: „A székegy vitéz nemzet körülbelől másfélszer évvel ezelőtt magát e bérczes tartományban, mely ma a birodalomnak és az egyesülés után az összes Magyarhonnak keleti végrésze, megállapítá, egy oly respublikai alkotmánynyal, mely—ha változattal is—az azután bejövő magyar fajrokonok által is támogatva, fennállott 1848-ig: azután 18 nyomorteljes évek alatt letiportatott, és sirba nyomtatott a csak demoralizálni és depauperizálni tudó provisoriumok által; ennek feltámasztására van küldve ő nmlga a gondviseléstől” stb. (Éljen! Zeneszó. Taraczklovések.) Ő nmlga erre tett feleletében: „hasonlítja az összes magyar fajt azon előfához, melyet ha kérgétől megfosztanak, nem él; alkotmány vala kérgé a magyar nemzetnek, melytől megfosztva életét veszítendő vala, de a gondviselés csodás műve által új kérget kezdett nyerni” stb. (Viharos eljenzések, közbeszakítva is.) Ezután bodoki lelkes Zajzon Farkas úr vezetésével élekelteztet a ref. gymnasiumi dalárda által: előbb a „Szózat”, azután „Idv, szerencse szálljon rád, ki e napot ránk hozád”, és: a „néphymusz.”

A világitásoknál a ref. gymn. ablakaiban feltűnt három transparent: kétfélel egyik ablakban Magyarország ezimere, a másikban Erdély ezimere, s közből a harmadikban eme háromszinű szavak:

„És lön világosság.” Láttunk egy oly ablakban, mely egy kis szobának csak egyedűli ablaka a csiki utcában, három szál égő gyertyát: egy vereset, egy fejt és egy zöldet.

Másnap folytatta útját kir. biztos ő nagyméltóság Brassó felé, mintán többnemű részletesb tisztelgéseket is elfogadott.

Általában a rögtönzött üdvözlő ünnepély jól vette ki magát, és mindenre jól hatott.

Bevégzésül nem tehetem meg nem jegyezni, hogy a pár évtized alatt hozzánk küldött magos látogatások közül a Schwarzenberg, Schöbel és Lichtenstein félek szönyalkozatai megett a néphez mindig ott állott rejtelyen valami elijesztő rémséges mentális és cordalis reserva, s ezek felett kezdet fog az igazán őszinte lélekéből szóló 1849-diki Csáni-féle és 1867 május 26-ki Péchy-féle pár üdvözlő nyilatkozat a háromszéki néphez; ezek a szívekbe vésvek!

Kiss Mihály.

Csikszék, május 24-én, 1867. — Még Kolozsvárt volt id. főkirálybíránk, midőn a koronázásra küldendő díszlovassok feletti értekezletre az ő nevében meghívának a közönségek, az értelmiség és a provisorius hivatalnokok. Ez utóbbiak meghívása általános visszatetszést szült, mely csak akkor csillapult le némileg, midőn az értekezlet aképp alakított meg, hogy alkotó részeit csak is a kik alkotmányos elemei teszik.

Megtartott pedig az értekezlet Csik-Somlyó e hó 22-én az időközben hazaérkezett id. főkirálybíró úr elnöklése alatt, ki megnyitó-beszéde végén tudatá egyszersmind, hogy a királyhalomban földet a csik-somlyai székház telkéről, azon helyről küldött, melyhez két győzelemmel végződött csata és a székegy asszonyok most is viselt fekete-főkötője eredetének emléke fűződik.

Az értekezlet egy melegen pártolt indítvány nyomán elhatározta, hogy senki sem óhajta jobban, mint mi, hogy Csikszék a koronázás nagyfontossága és ünnepélyénél nemcsak országgyűlési képviselői, hanem díszlovassai által is képviselve legyen, mindamellett az értekezlet sem önmagát, sem a mostani hivatalnokokat nem tekintheti Csikszéknek és olyannak, mely Csikszék nevében rendelkezessék és terhére a szükséges költségek fedezését elrendelhesse: miért is megkérjük az id. főkirálybíró úr ő mlgá kieszközlésére annak, hogy székegy mielőbb restauráltassék, s így alkalmat nyerjen magát méltólag képviseltetni. *)

Az értekezlet tartama alatt a nmlgu kir. fő-kormányzék alelnökségétől érkezett egy távirat arról értesít, hogy királyi biztos ő nagyméltóságához e hó 26-án Sz.-Udvárhelyről jövő és Cs.-Szeredán meg Tuszánán át Haromszék felé tartó útjában szerencsés leend. Az idő rövidségéhez képest iparkodni fogunk lehető ünnepélyesen fogadni.

G.

Faragó. (Kolozsmegye), május, 1867. — A „Kolozsvári Közlöny” 48-ik száma különféle rovatában a „Hon”-ból átvett „A hivatalnokok visszaélései Erdélyben” cím alatti cikket, a provisorius hivatalnokok terjedelmes búnlajstromából néhány adatot söröl elő, s az itteni állapotok ismertetésével annak további tarthatatlanságát mutatja fel. Ki volt azon búnlajstromának Erdélyből összeállításója s a „Hon” szerkesztőségéhez megküldője, nem tudom; de bárki, nem állítom, hogy az sok részt nem igaz, hanem mi abban, tiszta tudásom szerint, helytelen s alaptalanul vádaskodó, emberi kötelességemnek tartottam felszólalni, hogy senki is helytelen és igaztalan ne vádoltassék, s hogy a távollévők a helyzet, körülmények és viszonyokkal nem ismeretekkel ítéleteikben tévnyra ne vezetessenek. Remélem is egy rövid helyreigazítást becses lapjában nyerhetni, tudván, hogy e lap ez ideig részrehajlatlan, mindig a valóság és méltanyosság viránya volt.

En, mint Kolozsmegye n.-nyulási járásban kebelezett Faragó helységében birtokos és folyton helyt lakó járás szolgabíránk Gyulai Ferencz úrnak minden hivatalos eljárásait figyelemmel kísérttem, ki ha kapott rendeleteinek megfeleltetileg cselekedett, kivételét soha a birtokos osztály rovására nem tette, mint ki maga is egy tekintélyes család és birtokosi osztályhoz tartozó.

Mind Nagy-, mind Kis-Nyulas községeik e n.-nyulási járásban kebelezettek. Tudom kellene azon a csendőrkkel bekísért s halálra botoztatott 48 előtti kollégának esetét, kit az abbéli elviselhetetlen fájdalom és szégyen szivrepedése jobb életre költöztetett volna át. Tudom kellene, ha bármi kevés igaz volna e vádból; de biz abból egy szó sem igaz, sőt Gyulai Ferencz úr, mint nyulási járás szolgabírája iránt méltányosságnak ismerem felmenteni, hogy kezdetben és ez ideig is a birtokosság kérései s a birtokosság iránti szeretet tartá azon nem irigylendő hivatali állásán, s ki a közlebb mult természetlen szűk években egyedűli volt a szegénység részerei fáradhatatlanul segedelmét gyjtése és a kormány által nyerteknek gyors és igazságos kiosztásában, szóljanak e felett Faragó, N.-Nyulas, Oroszfája, Solymos stb. falvaik; tehát a „Hon” szerkesztőségéhez írt terjedelmes levél azon részét, hol Gyulai Ferencz úr nyulási járás szolgabírájára céloz, igaztalannak nyilvánítom.

Ajtai Sámuel,

maga és birtokostársai nevében.

*) Éppen ily értelemben nyilatkozott e tárgyban a kolozsmegyei értekezlet is, mely még e hó elején hivattott össze és tartott meg.

Szerk.

KÜLFÖLD.

ANGOLORSZÁG. London. A „Pall. Mall. Gaz.”-nek írják Rómából: „Már tudósítottam azon látogatásról, melyet itt az olasz király magantitkára tett volt. Azóta megtudtam, hogy Antonelli bíbornokhoz kérdést intézett, minő magatartást követne a pápa, ha háboru esetén a király kezébe venné a dictatúrát, s a klerikális párthoz, mint leghibebb támaszához fordulna? A felelet azonban csak ez volt: „Megtennők kötelességünket.” — Igen jó forrásból hallom, hogy az itt uralkodó gyanu, miszerint az olasz kormány és Napoleon között titkos egyezmény létezik, nem alaptalan. Alig vette át Ratazzi a miniszteriumot, rögtön meghagyta Nigrának, tegyen meg mindent, hogy kibékítse a francia kormányt azon gondollattal, hogy az olasz csapatok megszállják szt. Péter patrimoniumát. Eleinte a császár erről tudni sem akart, de midőn a háboru veszélye fölmerült, az olasz szövetség árán beleegyezett, kikötve, hogy mindazáltal a pápa világi hatalma elismertessék és a pápai kormány meghagyassék. Ebben Ratazzi megnyugodott, hanem a békés fordulat más irányt adott a dolognak. Ha azonban valahol kitör a zavar, kiesínált dolog, hogy Róma olasz helyőrséget fog kapni.”

FRANCZIAORSZÁG. Páris, május 25. Ámbár most minden háboru félelem eltűnt, a fegyverkezesek a francia kormány részéről egyre erőlysen folytattnak. Mintán nem találtak jobb puskát, mint a Chassepot-félet és a csapatok nagyon kívánják, nagy szorgalommal dolgoznak rajta. A kormány a kis hordható ágyukra is nagy figyelmet fordít. A Páris melletti Meudonban 1200 munkás van készítésükkel elfoglalva. Egészben véve azonban lehet látni, hogy a francziák s különösen a párisiak igen büszkék arra, hogy Páris egyszerre annyi fejedelem és herceg uti céljává lön. Más országokban a fejedelmi látogatások oly mindennapiak, hogy alig figyelnek rá az emberek, Páris azonban 15 esztendő óta nem látta őket, s így a párisiaknak rossz neven venni nem lehet, hogy a magas látogatások hűségüknek hizelegnek. De azért a magas uraságok a komor eszméket korántsem riasztották szét. A folyvást uralkodó nyugtalanságot csak táplálja azon hang, melyen az európai viszonyok felett, hivatalos és félhivatalos körökben és a kormány-lapokban beszélnek.

NÉMETORSZÁG. Berlin, május 27. A mai „Nordd. Allg. Ztg.” megerősíti azon hírt, hogy a dán kabinettel bizalmas alkudozások kezdettek, melyeknek célja: az észak-schleswigi kerületek visszaadásánál teljesítendő feltételek iránt egyetértésre jutni. Ezen feltételek a hercegségek államadósság-részlete meghatározandó hányadának átvállalására és a német lakosságnak nyújtandó oltalom garantiájára vonatkoznak. Az idevonatkozó értekezések még függőben vannak. — A „Nordd.” írja továbbá: Azon hírlapi közlés, hogy Dánia inkább lemond az illető kerületek visszaadásáról, mintsem a porosz ajánlatokat elfogadja — költött; valamint az ugyanazonos körjegyzékekről szóló hír is.

Dresda, május 27. Az utolsó porosz csapatok ma hagyták el Dresdát. Bonin tábornok tegnap Berlinbe hivatván, hivatalos búcsúztatásig végett visszatért. — A „Dresdn. Journal” az utolsó porosz csapatoknak ma történt elvonulására megjegyzi: „A csapatoknak kölesönös magatartása bárátságos volt; a porosz csapatok és a lakosság közti viszonyok mindinkább barátiabbakká váltak; — a poroszok egész ittléte alatt nem fordultak elő kihágások; a tiszték és legénység tapintatos maguktartásáért a legteljesebb elismerést érdemlik.

A „Nordd. Allg. Ztg.” a moszkvai néprajzi kiállításról írtéleget mondja: „Ausztia megszállásának s így általán Európa nyugalmának hátrányára volna, ha az osztrák szlávok a nekik hozott óvatiokat felbátorításnak tekintenek és a törzsrokonság érzetén kívül egyéb irányzatot is követlenének, mely őket a tényleges viszonyokkal és Európa állami szervezetének alapföltételeivel egyenes ellentétbe hozná. Az orosz kormány törekvéseinek gyakorlatiasságát oly gyakran tártá már fel, hogy nem lehet lehetségesnek tartani, mikint légvárakat fog építeni segíteni, vagy romboló elveket támogatni. Az osztrák szlávok ezen tapasztalatokat már meg is szerezhették, midőn Gortsakoff hg őket az osztrák követhet utasította császári kiballgatás kieszközöltetés tárgyában.”

OROSZORSZÁG. Német lapoknak írják Varsóból, hogy az ottani fellegvár tűzértelében Somojoff őrnagy terve szerint, két vértés agyu készítették, melynek célja, tekintettel a vontágyuk találó képességének nagyobb távolba és nagyobb tárgyakat illetőleg, meggátolni a lövegek behatolását a bástyákba és mellvédekbe. Az egész készülék a lörés megkisebbitésén alapszik, melynek vértézet széléi a löcsövet csaknem egészen körül fogják és csak felette hagyják meg a legszükségesebb tért, fölemelésre és oldalt irányzásra, továbbá az ágyutalp-vertén, mely gránittömegen nyugszik és vassínalp által előre tolató, végre az ugynevezett bombavérten. Ezen jelenleg munkában levő készületekkel, a nyári tábor alkalmával kísérletek fognak tétetni. — Azon igaztottság, mely a varsói egyetemen az utóbbi, az egyetemet oroszozító ukáz óta uralkodik, a rektort, a legfelsőbb politikai hatóság

nevében egy intő levélre bírta, melyben az ifjuságot inti, hogy óvakodjék minden bármínemű tüntetéstől, a császári páténs ellenében, ha nem akarja magát szigorú megbüntetésnek kitenni. Az ukáz megjelenése óta hiányzik mintegy harmincz diák, kiknek sorsa iránt semmi legesekélyebbet nem tudni. Némelyek azt hiszik, hogy azok külföldre mentek, mások, hogy birtelen elfogattak és Oroszország belsejébe vitettek. Némi idő óta azon hirdetések, melyek orosz nyelven ragasztatnak a szegletekre Varsóban, reggel rendszeren leszakítva találtnak és helyükön gyakran forradalmi felirások olvashatók.

KÜLÖNFÉLÉK.

* Lapunk mai számának élén közöljük Deák Ferencz nyilatkozatát Kossuth nyílt levelére. Egszerre jelent meg a „Pesti Napló”, a „Magyarország” s a „Pesther Lloyd” hasábjain.

* Gróf Péchy kir. biztos ő nmlga az este szerencsésen visszaérkezett körutjából.

* Gróf Péchy kir. biztos ő nmlga ünnepélyes fogadtatásáról a mai számunkban közlötten kívül több helyről vettünk tudósításokat, melyeket jövő számunkban közlünk, s melyekből örömmel vesszük tudomásul, hogy ő nmlga mindenfelé lelkesen fogadtattak, mint ő Felsége s a felelős miniszterium bizalmából jött államférfiut bizalommal üdvözlők, s megjelenése mindenütt, magyarok, szászok és románokra kedvező benyomást tesz.

* Hírlík, hogy Balazsfalvánál a hid leégett, s mire kir. biztos ő nmlga odaérkezett, nem hajthattott át; de nem jött zavarba, kompon átkelt, s Siulintu g. e. érsek ő exojánál látogatását megtenni sietett.

* A hideg, mely május 26-ka körül légkörünket áthatotta, vidékünkön tetemes árokot tett. A gyöngébb természetű növényeket, mint uborka, dinnye, paszuly, alattabb fekvő helyeken szőlő és kukoriceza a dér által le vannak forrázva. Eddigi tudósításaink szerint a szárazság általában a Királyhágón innen kevés kihatást enged csak gyenge szénatermesre is, s nem egy helyt legelő hiány miatt a esordákat kénytelenek a szénatermő helyekre bebocsátni, s ekkép a télire számított takarmányt feláldozni.

* Távirati tudósítást kaptunk, miszerint a koronázás egész valószínűséggel június 8-án megtörténik.

— A helybeli magyar kir. postahivatal tisztelettel tudatja a közönséggel, hogy eddigi helyiségét elhagyva, a közép-utczában levő Korbuly Gergely-féle 499. sz. a. házban hivatalos működését f. hó 30-án megkezdé.

— Szenkovits Mártonné sz. Gajzágó Rebeka, a maga s gyermekei és rokonok nevében szomoruan jelent, hogy férje, Szenkovits Márton, kolozsvári polgár és kereskedő, május 29-én élete 55 dik évében jobblétre szenderült. Béke hamvaira!

— Tegnapelőtt délután a külső közép-utczában d. u. 1 órakor tűz ütén ki, több épület elhamvadt; szerencsére sikerült a tüzet, dacára a szélnek, eloltani.

— Zarándmegyéből írják nekünk, hogy ott a május 28-ki bizottmányi gyűlésben Hodosi indítványára kimondatott, miszerint reájok nézve a diplomáciai nyelv nem az, mit a törvény rendel, hanem kizárólag a román, s az ujonnan ki-nevezet főispán, Joneskó úr, szót se szóltott ellene.

— K. megyében az alkotmány fájának rügyei szépen hajtanak. Sz. falván, hol a commassatio öt év óta foly és még bevégezve nincs, octroyálás útján a „Königliches Steueramt” egy Fuchsz nevű patriótát nevezett közelebből ki evidenzhalternek, de csak kéz alatt, mert arról a községet nem értesítette addig, míg a 22 frt 96 kr nyilván-tartási díjt nem követelte, de Fuchsz sógort nem ismerték a községetben, mert egy betűt sem dolgozott a nyilvántartásban, de nem is dolgozhatott, mert a birtokívek a commassatio után még kiigazitva sem voltak — tehát fizetni vonakodott — 1867. május 4-én a „királyi adóhivatal”. mind a renitens bírora, mind a jegyzőre két-két katonát küldött tisztelet-örsgél, köznyelven: executioba. A főispán által ezért kérdőre vonatván, az adóhivatal egy k. pénzügyigazgatósági rendeletre hivatkozott, és állította, hogy az „az ő hatásköréhez tartozik.” Valjon addig is, mig ezen lelkes cseh patrióták álesérlethetnének szép hazájukba, nem volna-e jó őket a megyéken közigazgatási szempontból a főispánok kormányára alá rendelni? Videant consules!

— (Necrológ.) Nagy-Barcsai Barcsay Albertné született Barcsay Josefín maga és gyermekei: Irma, Malvin, Alexandrin és Albertina, valamint az elhunytak testvérei: Barcsay Mária, özv. Sándor Gergelyné és gyermekei, Barcsay Miklós, ennek neje Lázár Johánna és gyermekei, Barcsay Mihály, ennek neje Földvári Karolin és gyermekei, Barcsay Claudin báró Apor Gergelyné és gyermekei, Barcsay Elek és neje gr. Schmiedeck Gabriela és gyermekei, végre sógora b. Babarczy Imre és gyermekei nevökben szomoruan jelenti felejtethlen emlékt ferjének, a szelid és gondos édesapának és szeretett testvérnek Nagy-Barcsai Barcsay Albertnek; ns. Alsó-Fehérmege egyik főbírájának, folyó évi május 25-én, reggeli 9 órakor, élete 48-dik évében, több heti szenvedés után tüdőszél-

hűdésben történt kiment. A jó férj, önmegtagadó édesapja és gyöngéden szerető testvér, a tisztakeblő hazafi, a nemzet szabadságának egyik harcosa, a közbecsülésben állott egyeneslelkű tisztviselő és közszereplő kiérdemelt humanus honpolgár és emberbarát egy sírba temetkezik ő benne; vigasztalásunkra egyedül a nemes emlék öröközője marad. A boldogultnak hűlt porai folyó hó 27-én, délelőtt 10 órakor, történetűdő beszéltetés után fog-nak kívánsága szerint M.-Kapudon örök nyugalomra elhelyeztetni, lelkeért pedig engesztelő áldozat folyó hó 28-án, délelőtt 10 órakor, fog a n.-enyedi rom. kath. egyházban bemutatni. A végtisztelt megadására minden résztvevő, rokon és barát szomoruhan meghívatik. N.-Enyed, május 25-én, 1867.

Figyelmeztetjük szőlősgazdáinkat, kik szőlőiket az egyedül czél szerű módon, nemes és bőven termő jó fajokkal akarják betölteni, hogy egyik híres erdélyi szőlőművelőnk, országgyűlési képviselő Gál János úr az idén is eladásra több ezer gyökeres porhajost és késajja fát fog kiállítani, melyek megrendelése reánk erdélyiekre nézve annál czél szerűbb, minthogy közel Erdélyben kaphatjuk mikélfalvi és szász-csávási szőlőjéből, melyekben a külön fajokat nagy szorgalommal már több évek óta külön táblákba elkülönítette és így a fajok össze nem elegyedhetnek; továbbá ily közeli helyről a hosszas hozattalal okoztatni szokott elszáradásoktól és nagyra rugó szállítási költségektől is mentek leendünk. A nála megrendelhető fajok a következők: A.) asztali szőlők szagosak: I. Izabella apró szemű elején érő. II. Izabella nagy szemű kék. III. Passatutti (muskotály király). IV. Musque croquant (francia ropogós muskotály). V. Musque d'Alexandrie blanc (fehér kecskecsü muskotály). VI. Smyrni muskotály. VII. Hamvas muskotály. VIII. Fekete hazai muskotály. IX. Hazai

sárga muskotály. F. Veres francia muskotály (musc. cat frontignan). FF. Fekete francia muskotály. †. Capucinus muskotály. P. Pergament muskotály (musc. cat bergamot). □. Quadrant muskotály. (a hamburgi, ciprusi, arany, fekete-alexandriai, damascusi, spányol és fekete passatutti muskotály fajokból az idén még csak kevés veszsző becsátthatatik áruba). B.) Asztali szőlők nem szagosak: X. Genuai fehér. XI. Decandolle veres. XII. Uva Reginae. XIII. Pineau grise. XIV. Burgundi fekete. XV. Molnár szőlő. XVI. Veres málvázi. XVII. Fehér chassales. XVIII. Veres chassales (ezen fajok közül a XIII-tól a XVIII-ig egyszersmind kitűnő, elején érő és bőven termő borszőlők). XIX. Hazai fehér kecskecsü. XX. Hazai fekete kecskecsü. XXI. Appuljai. C.) Borszőlők külföldiek: XXII. Rizling. XXIII. Veres fűszeres Trami. O. Oportó (portugali kék szőlő). D.) Borszőlők hazaiak: XXIV. Veres bakator. XXV. Kővér. XXVI. Király. XXVII. Somszőlő. XXVIII. Járdován. XXIX. Vékonyhaju. XXX. Sárfehér. Árak: az I-től a XIII-ig: egy gyökeres porhajás 10 kr, egy késajja 5 kr, a XIV-től a XXI-ig: a gyökeres száza 6 frt, a késajja száza 3 frt, ezere a gyökeresnek 30 frt, a késajjának 15 forint; a XXII-től az O-ig: a gyökeres porhajás ezere 20 ft, a késajja ezere 10 ft; a XXIV-től a XXVII-ig: a gyökeres porhajás ezere 20 frt, a késajja ezere 7 ft 50 kr; a XXVIII-tól a XXX-ig: a gyökeres porhajás ezere 20 frt, a késajja ezere 5 frt. A megrendelések mielőbb egyenesen képviselő Gál János urhoz Pestre, belváros, lipotutca 33. szám alatti szállására megteendők. Áraik szűrtet után az átvételkor fizetendők. A mielőbbi megrendelés annál inkább szűkséges, minthogy június közepével kezdődik a porhajás készítés ideje, mely a megrendelt mennyiséghez képest inteztetik el.

— Egy bér szerződési pont A „Land.

intel. Blatt“ figyelmessé teszi olvasóit egy legelőszőr Lord Cames által Skótiában alkalmazott bér szerződési pontra, mi egyenlően képviselven a bérbeadó és bérlő érdekeit, mindentűt figyelembe ajánlható, hol az okszerű bérletek már tanyát ütöttek. E pont következőleg hangzik: „A bérlőnek bizonyos évek elteltével nyilatkozni kell a bér tovább folytatását illetőleg s határozott ajánlatot tenni, hogy a következő bérleti időszak alatt, mennyivel fog évenként többet fizetni, mint eddig. A bérbeadó azután vagy elfogadja az ajánlatot, vagy ha a bérlet tovább megtartani nem akarja, az általa megajánlott összeget aránylag megtöbbszörözve tartozik kifizetni, s ekként egyezkedni ki a bérlővel.“ S miután a bérlő fél, hogy kevés ajánlat mellett, csekély kárpótlással teheti ki a birtokos a bérből, a lehető legtöbbet igyekszik igényi, de viszont azután módjában van egyszersmind a bérlőnek is az által a birtokban tett s bérlete után visszamaradt javítások árát meghatározni, s nincs mit félnie a bérlet legutolsó éveiben sem, a javítások tételétől, mert tudja, hogy az meg fog részére téríteni. Fájdalom, hogy nálunk okszerű bérletek oly kevés számmal léteznek még ma is, hogy ezen pontot, csupán mint gazdasági curiosumot lehet csak közölni.

Nyilvános köszönet.

F. év márcziushó 12-kén Sárosmegyében levő egyik uradalmamban tüzeset következében, gazdasági épületeimnek egy része elégett, mely összes épületeim a „Victoria“ hazai biztosító-társaságnál valóan biztosítva. A tüzeset után három közvetlen fölvtelért és gyorsan történt kárösszegnek kifizetéseért, ezen társaságnak köszönetemet nyilvánítom, egyszersmind elmulasztani nem kívánván, azt minden biztosítani kívánónak jó lelkiismerettel ezennel ajánlani.

Kelt Eperjesen, 1867. márczius 29-kén.

Gr. Szirmai Vincze.

UJ POSTA.

— Bécs, május 29. A mai „N. Fr. Pr.“ írja, miszerint a felirati viták az alsóházban hétfőn, a felsőházban kedden kezdődnek meg, s valószínűleg csütörtökön végetvetnek be.

— Mint hírlík, a „Schey“ bankház engedélyt kapott egy magyar hitelintézet alapítására; ezen vállalatot a bécsi hitelintézet is pártolni fogja.

A „Faedrelandet“ című kopenhágai lap úgy véli, hogy a schleswigi kérdés elintézése elé lelküldhetlen akadályokat gördítnek a porosz követelések. Nem kevesebbet kívánnak t. i. a poroszok, mint hogy Észak-Schleswigben hadutakkal (Etappenstrassen) birjanak ezután is, és hogy Dánia szoros garantiát vállaljon az azon kertületekben visszamaradó németekért.

— Newyorkból táviratozzák május 28-án, a mexikói lapok határozottan állítják, miszerint Queretaro máj. 15-kén bevették. Miksa császár, Mejia és Miramon tábornokok pedig elfogattak.

Gabonaár Kolozsvárt május 30-án 1867.

(Alsó a. mérő, középár.)

Tisztabúza 4 frt — kr. Elegybúza 3 frt 40 kr. Rozs 3 frt 10 kr. Árpa 2 frt 40 kr. Zab 1 frt 52 kr. Törökabúza 3 frt 20 kr. Pityóka — frt 80 kr. Marhabús fontja belváros 16; külvárosban 14 kr.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről.

Május 31-én: 5% Metaliques 100 frt 60.—, 5% Nemzeti kölcsön 100 frt 70.50. Kamat 62.50. 1860. Kölcsön 88.50. Bankrészevény 723.—. Hitelintézet részvény 200 frt 185.—. London 10 ft st. 100 frt 23 1/2, kr 127.95. Ezüst 123.—. Cs. királyi arany 5.92.

Május 28-kán: Földtehermentesi kötvény Magyarországi 71.5. Erdélyi 67.75.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DANIEL.

NEM HIVATALOS.

(192)

1/6

(1-5)

Hirsch Ignác és fia Pesten

a pesti 1865-iki iparkiallítás I. rangú érdemjellel kitüntetett, I. Ferencz József császár ő felsége által legmagasb elismerésben részesült, kizárólag szabadalmazott vízhatlan kautschuk takaró vászongyára

ajánlja kitűnőnek ismert vízhatlan kautschuk takaróvászon készítményeit a mezeigazdák takarmány és gépek befedésére, — kereskedőknek, hajótulajdonosoknak, szállítványosoknak. stb. stb. a szabadon lévő jóságok befedése a legutányosb gyári árakon a következő nagyságban:

60 rőfös takaróvászon	10 rőf hosszú,	6 rőf széles
40 „ „ „	8 „ „	5 „ „
24 „ „ „	6 „ „	4 „ „
18 „ „ „	6 „ „	3 „ „
15 „ „ „	5 „ „	3 „ „
10 „ „ „	5 „ „	2 „ „

kivánatra bármily nagyságú takaró vásznak, a legrövidebb idő alatt elkészítetnek. Iroda: királyutca (Königsgasse) Nro. 13. Gyár: Waldzeile Nro. 63.

CSIKY TESTVÉREK

(Kolozsvárt, nagypiac Szathmári-ház.)

Dúsan berendezett fűszer-, festék és anyag-kereskedésökben kaphatók mindenféle hazai- és külföldi-friss töltésű

ásványos gyógyvizek

finom henger lisztek
friss Erfurti vetemény-magvak
Ugyszintén mindenféle színű

olajbatört és száraz viz-festékek
(126) bel- és külföldi (9-9)

butor- s kocsi-lack legutányosb árakért.

(190)

2-2

A párisi világtárlat látogatására tervezett nagy sorshuzási vállalat programja.

A nagyméltóságu magyar kir. kereskedelmi ministerium, a párisi világtárlat látogatására alóltitnak egy sorshuzási vállalatot engedélyezett.

Ennek következtében a sorhajyek e sorshuzásra ezennel kiadtnak. A sorhajyek sorzatokba osztvák, s minden sorzat 1-90 számot tartalmaz. Minden sorzatra, azaz minden 90 számra esik egy nyeremény, mert miután azon szám nyerend, a mely a folyó 1867. június 19-diki nagy-szebeni lotteria húzáson az első húzásra kijön, ezen szám pedig minden sorzatban előfordul, tehát épen annyi nyeremény leend, a hány sorzat van.

Egy sorhajye ára 2 frt. 50 kr. o. é.

A nyerők azon jogban részesülendnek, hogy Kolozsvárról Párisba és vissza ingyen szállittatnak.

Az elindulás Kolozsvárról 1867 július 9-ik napjára van határozva. Az el- és visszautazás elválhatlan társaságban történend.

Az utazás Kolozsvárról Nagy-Váradig társas kocsikon történik, innen Bécsig II. osztályú vasút-kocsikon, a hol egy napi és egy éjjeli állomás lesz.

Bécsből Salzburg, München, Stuttgart, Straszburchon át foly az utazás Párisba, s ugyanazon vonalon vissza, mindig II. osztályú vasút-kocsikon.

Menet Stuttgartban egy napi egy éjjeli, visszajövet Münchenben két napi két éjjeli, végre Pesten egy napi egy éjjeli állomás fog tartatni.

Azon helyeken, hol éjjeli állomás van, a beszállásolás 2-4 ágygyal ellátott szobákban lesz, és itt tökéletes élelemzés fog nyújtatni, a mely álland:

a) reggel 9 órakor reggelire: kávé vagy tea, sütemény és hideg peccsenyből; b) naponta 4 tál ebédből és fejenként egy palack borból.

További kedvezmények:

Elszállitás omnibuszok és bérkocsikon a vaspályától a szállásokig Párisban, valamint vissza a szállásról az indóházhoz;

Párisban 10 napi állomás, a fennebbi élelemzéssel, ezalatt 6 napon át ingyen bemenet a világ-tárlatba.

Kirándulás Párisból Versailles-ba és vissza.

Szabadhajyek a nevezetesebb mű- és ipar intézetek megsemmelésére.

Egy utazási kézikönyv, melybe Páris, Bécs, München sat. nevezetességei feljegyezvők.

Egy orvos is részt veend az utazásban, hogy az utazóknak szűkség esetén segítségére lehessen.

Nyerők, kik az utazásban akadályozva volnának, sorshajyeket másra ruházhatják. Egyedül álló nőknek az utazás férfi-kíséret nélkül nem engedtetik meg.

Minden utazó 30 font tebert vihet magával; több tebert a vasúti árjegyzékben kitett díjt tartozik fizetni.

Minden utazó köteles magát útlevelel ellátni s tartozik az elutazás előtt 8 nappal vállalkozóhoz, a láttamozás kieszközölése végett, 5 forinttal a láttamozási költség fedezésére, oly bizonyosan beiktatni, mivel útlevelel hiányában semmi esetre sem fogna részt vehetni az utazásban s minden kártérítési igényeit elvesztend.

Határozott utazási dij.

Oly utazni vágyók, a kik magukat nem akarják a szerencsére bízni, s még is mindenesetre részt kívánnak venni az utazásban, magukat 200 forinttal biztosíthatják, a melyért minden fennebb elősorolt kedvezményben részesülendek.

Erre ajánlkozók jelentéseiket alóltit vállalkozónál 1867 június 15-ik napjáig megtenni s 50 forint felpénzt az itteni kíséret pénztárnak bérmentesen beiktatni tartoznak, mert későbbi jelentések nem fogadtatnak el.

A fennmaradt 150 forint részlet 14 nappal az elindulás előtt okvetetlen beiktatandó.

Ily jelentkezők megfelelő jegyet kapnak, a melyen a lefizetett felpénz bizonyítványa lesz, s ámbár e jegyek névre szólnak, még is a jelentkező akadályozása esetében, másra átruházhatók.

Utazási jelentkezések, valamint minden levélbeli kérdések alóltit vállalkozóhoz, ellenben erre vonatkozó pénzküldemények mindig egyenesen a kolozsvári kíséret-pénztárhoz intezendők.

Kolozsvárt, május hóban 1867.

Heymann Zsigmond,
vállalkozó.

STEIN JÁNOS könyvkereskedésében Kolozsvárt.

kapható:

A nemzet vértanúi

1848-49.

Anlich. Gr. Batthány Lajos. Batthány Kázmér. Bem. Beöthy Ödön. Csányi László. Damjanich. Dessewffy. Guyon B. Jeszenák János. Kiss Ernő. Kneizich. Lahner. Lázár. Gr. Leiningen. Lenkei. Mészáros Lázár. Nagy Sándor. B. Perényi Zsigmond. Pöltenberg. Schweidel. Török. Hg. Woroniecky. Gróf Vécsey Sándor.

24 arczkép-csoportozat. Ára 4 frt.

Gróf PECHY MANO

kir. kormánybiztos fényképezett arczképe. Ára 40 kr.

VISZHANGOK AZ ÉLETBŐL.

Irta Cserey Drusiánna.

Kiadták ifj. Berzenczey Miklós és Lukácsfi Aurél.

Tartalom: Ajánlat. Előszó. Nézetek és vélemények. Bévészetés. Élet. Nevelés, ünnevelés. Társalgás és társas érintkezés. Szeretet, szerelem. Lélektan. Miveltetés és eszközök.

Ára 1 frt. o. é.

Növendék ifjuság imakönyve hymnuszokkal.

Hitben megerősödött protestáns fiúk és leányok számára.

Irta Medgyes Lajos.

Csinos papírkötésben 60 kr.

Angolvászonba kötve, aranyozva 1 frt — kr.

Velin papíron, angolvászonba kötve, aranymetszéssel 1 frt 50 kr.

Aranymetszésű finom bőrkötésben, csattal 3 frt 50 kr.

„ „ „ „ „ „ 3 frt 80 kr.

„ „ „ „ „ „ 3 frt 80 kr.

A magyar felelős miniszterium közigazgatási és törvénykezési

Rendeleiteinek gyűjteménye.

I-só füzet. I-XIV. Ára 40 kr.

TOMPA MIHÁLY,

olajág, elmélkedések, fohások és imák.

Hölgyek számára olvasó és imakönyvül. Ára 2 frt 20 kr.

(188) (2-2)

Hirdetmény.

Károly Fehérvártól nem tovább mint 1 1/2 óra, az országától fél mérföld, ke-restetik egy 45-50 hold tartalmú szántó-föld és 20 hold szénaréses birtok haszon-bérbe, egy jó lakó házzal, kamarával, pin-czérel, istálló 12 marhára, kocsiszinnel, veményes kerttel és jó vízzel kúttal ellátva. Ajánlatot elfogad bérmentes levélben.

FOGARASI ANTAL,
Fehérváron.

VAS KERTI BUTOROK

(1-12)

1/6

(193)

1/6

(186)

(2-3)

1/6

(193)

1/6

(186)

(2-3)

1/6

(193)

1/6

(186)

(2-3)

1/6

(193)

1/6

(186)

(2-3)

1/6

(193)

1/6

(186)

(2-3)

1/6

(193)

1/6

(186)

(2-3)

1/6

(193)

1/6

(186)

(2-3)

1/6

(193)

1/6

(186)

(2-3)

1/6

(193)

1/6

(186)

(2-3)

1/6

(193)

1/6

(186)

(2-3)

1/6

(193)

1/6

(186)

(2-3)

1/6

(193)

1/6